

Dit is het verhaal van een jonge man en een lamp. Die lamp veranderde het leven van de jonge man die, net zoals de lamp, meer was dan hij op het eerste gezicht leek: een ruwe diamant! Het verhaal begint in een duistere nacht...

Diep in de woestijn had de gemene tovenaars Jafar de Grot der Wonderen ontdekt. De ingang van de grot zag eruit als een tijgerkop. Jafar was te bang om zelf de grot in te gaan, daarom stuurde hij zijn handlangers Gazeem. Maar toen Gazeem de grot in liep, brulde de tijgerkop: 'Alleen de Ruwe Diamant mag deze grot betreden!' Aarzelend liep Gazeem naar binnen, maar plotseling zakte de tijgerkop in elkaar en Gazeem verdween voor altijd in het zand!

'Ik moet die Ruwe Diamant vinden', zei Jafar vastbesloten.

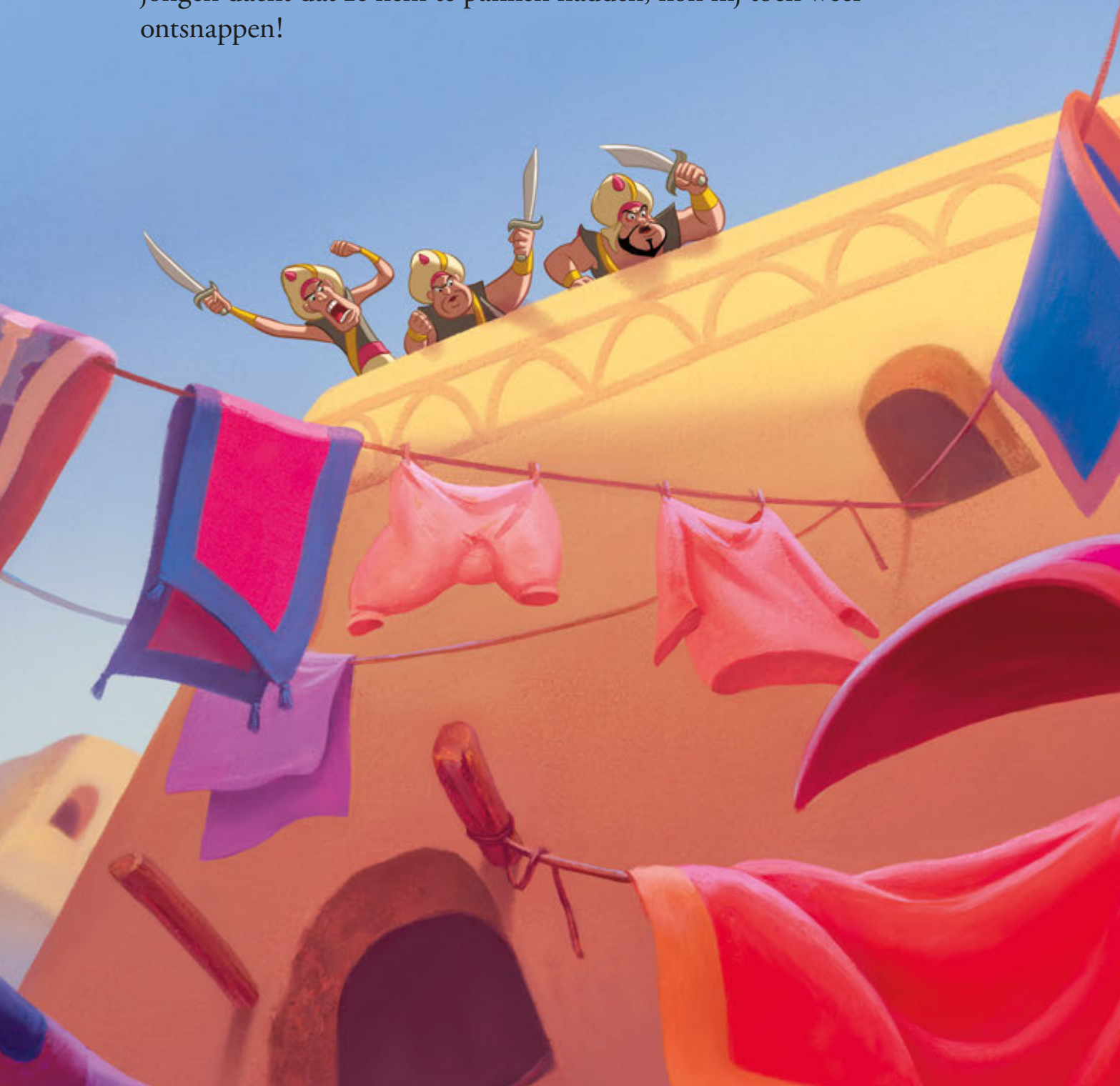

De volgende dag begon in de stad Agrabah al vroeg in de ochtend de markt. Een jongen had net een brood gestolen.

‘Houd de dief!’ schreeuwde de hoofdwachter van de Sultan.

De jongen heette Aladdin. Hij was een weesjongen en als hij iets te eten wilde hebben, dan moest hij het wel stelen.

De wachters zetten de achtervolging in. Aladdin vluchtte over daken, balkons, trappen en door steegjes. Telkens als de jongen dacht dat ze hem te pakken hadden, kon hij toch weer ontsnappen!

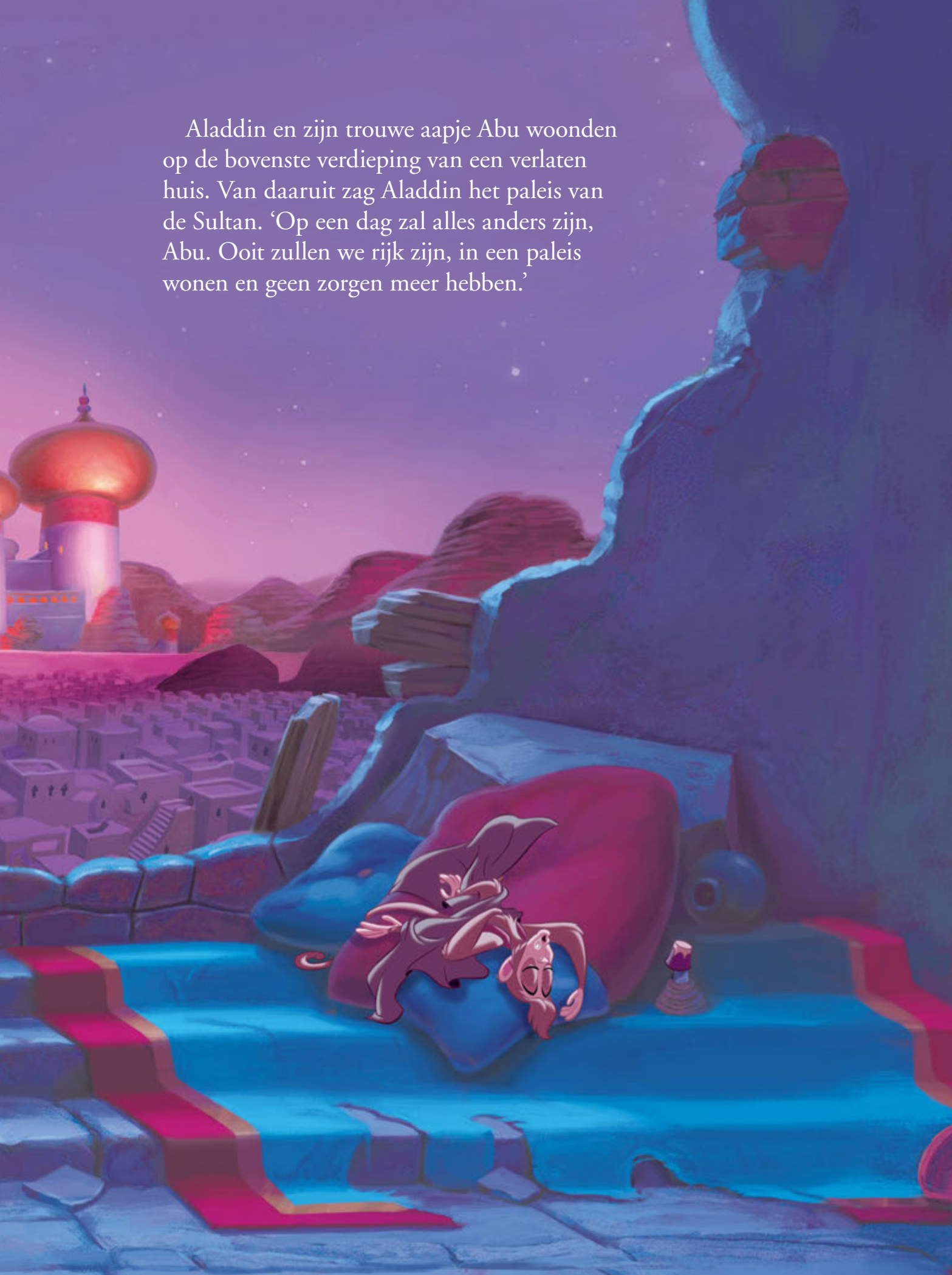

Aladdin en zijn trouwe aapje Abu woonden op de bovenste verdieping van een verlaten huis. Van daaruit zag Aladdin het paleis van de Sultan. 'Op een dag zal alles anders zijn, Abu. Ooit zullen we rijk zijn, in een paleis wonen en geen zorgen meer hebben.'

In het paleis woonde prinses Jasmine met haar vader, de Sultan. Jasmine had een probleem: ze moest van haar vader trouwen met een prins, nog vóór haar volgende verjaardag. En dat was al over drie dagen! Maar Jasmine vond geen enkele van de prinsen die haar vader voorstelde leuk. Ze wilde trouwen uit liefde. Waarom kon de Sultan dat maar niet begrijpen?

Jasmine was boos omdat ze nooit iets in haar eentje mocht doen. De prinses had geen echte vrienden, behalve dan haar tijger Rajah, en was nog nooit buiten de paleismuren geweest. Ze voelde zich gevangen in het paleis.